

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT E KOSOVËS
APELACIONI SUD KOSOVO – COURT OF APPEALS

Numri i lëndës: 2019:155553
Datë: 08.05.2023
Numri i dokumentit: 04259644

APELACIONI SUD KOSOVA, u veçu u sastavu sudija: Dr.sc. Rafet Hadžaj, predsednik veća i Naime Ahmeti i Fatmir Baloku, članovi, sa pravnim službenikom Fitore Isufi-Saraci, u parničnom predmetu tužioca M.R. iz sela ..., opština Štrpce, koga zastupa Hisen Rrahmani, advokat u

Uroševcu, protiv tuženi Opština Štrpce- Opštinska direkcija za obrazovanje, koju zastupa Dragan Veljković, advokat u Štrpcu, sa predmetom spora je naknada jubilarne nagrade, naknadne zarade, ishrana i putni troškovi, vrednost spora iznosi 2.989,62€, odlučujući po žalbi tuženog, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Uroševcu- Degi u Štrpcu, C.br.49/2019 od 28.06.2021.godine, na sednici kolegijuma održanoj 28.04.2023. donosi sledeću :

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba tužene opštine Štrpce – Opštinske direkcije za obrazovanje, dok je presuda Osnovnog suda u Uroševcu – Ogranak u Štrpcu, C.br.49/2019 od 28.06.2021.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom prvostepenog suda, u tački I. odredbe, delimično je usvojen tužbeni zahtev tužioca M.R. iz sela ..., opština Štrpce, tuženi je prinuđen da tužiocu isplati prateću zaradu. u iznosu neto zarade za tri meseca u iznosu od 1.120,80€, jubilarnu nagradu za 20 godina rada u iznosu od 75% od osnovne zarade u iznosu od 280,20€, troškovi ishrane za 472 radna dana u iznosu od 944,00€ i putni troškovi za 472 radna dana 70% od cene karte u iznosu od 330,00€, sve u ukupnom iznosu od 2.675.000€, za period od 18.04.2017. do 29.05.2019. kamate od 8%, od dana podnošenja tužbe 19.07.2019.godine, do pravosnažnosti isplate, sve u roku od 7 dana od dana pravosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja.

U tački II. odredbe, deo tužbenog zahteva tužioca kojim je tražio da mu se tuženi prinudi da mu isplati za period od 29.05.2019.godine do 31.03.2020.godine, na ime troškova ishrane i putnih troškova. odbijen , od datog iznosa. od 2.675.000€, do traženog iznosa od 2.989,62€, u iznosu od 314,62€ kao neosnovan, sa zakonskom kamatom od 8%, od dana podnošenja tužbe 19.07.2019.godine, do konačne isplate, svega u roku 7 dana od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja. U tački III. odredbe, tuženi je obavezan da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 255,00 €, pod pretnjom izvršenja, u roku od 7 dana od dana pravnosnažnosti presude.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, tužena je izjavila žalbu, zbog povrede odredaba osporavajućeg postupka, pogrešne i nepotpune utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da okr. da se usvoji žalba i pobijana presuda odbije i da se predmet vrati na ponovno suđenje prvostepenom sudu.

Apelacioni sud kao drugostepeni sud je nakon ocene žalbenih tvrdnji u vezi sa pobijanom presudom, u prilog odredbi čl. 194, 195. i 200. Zakona o postupku u sporu (ZSK), našao da:

Žalba je neosnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilac M.R. podneo tužbu protiv tuženog, Opštine Štrpce, kojom je tražio da se tuženi obaveže da tužiocu nadoknadi na ime tri prateće plate, iznos od 1.120,80 €, jubilarnu zaradu u iznosu od 75% od osnovne zarade, koja iznosi 280,20 €, na ime dnevnice, za 638 radnih dana, iznos od 1.276,00 €, na ime naknade za putovanje u god. iznos od 312,62 €, što ukupno iznosi 2.989,62 €, sa

zakonskom kamatom od 8% od dana podnošenja tužbe, kao i troškove spornog postupka.

Prvostepeni sud je sproveo dokaze i to: Rešenje Žalbene komisije opštine Štrpce od 01.07.2019. 02-150-02-798819 zajedno sa zahtevom tužioca, potvrda Direkcije za obrazovanje opštine Štrpce, predočena br. prot. 08-030-01-6507/19 od 27.05.2019.godine, izvod BRK banke o visini mesečne zarade tužioca, ugovor o radu za period od 01.09.2018.godine do 31.08.2019.godine, zahtev tužioca podnet bez br. . Protokol ... od 05.06.2019.godine, fotokopija lične karte tužioca, svedočanstvo osnovne, srednje i srednje škole „...“ sa sedištem u selu ..., Opština Štrpce. ne. prot. ... od 30.09.2020.godine i uverenje iste škole.

Prvostepeni sud je utvrdio da: tužilac je bio u radnom odnosu u Osnovnoj i Srednjoj školi „...“ u selu ..., Opština Štrpce, kao domar po osnovu ugovora o radu, penzionisan je na osnovu rešenja Ministarstva. Rad i socijalna zaštita – Odeljenje za penzije. dana 06.06.2019 i da trenutno ima ... godina, 8 meseci i 29 radnih dana. Pisanim zahtevom od 06.05.2019. godine tražio je naknadu štete od tužene Opštine Štrpce, uz tvrdnju da su mu povređena radna prava zbog neisplate tri (3) plate nakon penzionisanja i prava na isplatu jubileja. bonus na 20 godina. rada, tako da je tuženi rešenjem br. Prot... od 01.07.2019.godine odbijen je kao neosnovan zahtev-prigovor tužioca.

Prvostepeni sud je odlučio kao u dispozitivu osporene presude.

Pravnu ocenu prvostepenog suda Apelacioni sud usvaja kao pravilnu i zakonitu u pogledu odluke kao u odredbi pobijane presude, iz razloga što ista nije obuhvaćena pogrešnom i nepotpunom ocenom činjeničnog stanja. situacija i shodno tome nema pogrešne primene materijalnog prava

o kojoj se sud stara po službenoj dužnosti na osnovu člana 194. ZPP. Veće ocenjuje da žalbeni navodi da je prvostepeni sud pogrešno primenio materijalno pravo ne stoje iz razloga što je članom 90. stav 1. Zakona o radu 03/L-212 od 01.11.2010. godine utvrđeno da: „ Kolektivni ugovor se može odnositi na: a) organizaciju poslodavaca ili njenog predstavnika i b) organizaciju zaposlenih ili kada nema organizacija, ugovor mogu zaključiti i predstavnici zaposlenih. Stavom 1. ovog člana utvrđeno je da se Kolektivni ugovor može zaključiti a) na nivou zemlje, b) na nivou grane i c) na nivou preduzeća. Stavom 3. ovog člana utvrđuje se da Kolektivni ugovor mora biti u pisanoj formi, na službenom jeziku Republike Kosovo. Stavom 4. utvrđeno je da se Kolektivni ugovor primenjuje na one poslodavce i zaposlene koji preuzimaju obaveze utvrđene tim kolektivnim ugovorom“. Dok je članom 35. stav 8. Kolektivnog ugovora o obrazovanju na Kosovu od 18.04.2017. godine utvrđeno da: „Zaposleni ima pravo na jubilarnu nagradu i to: 8.1) za 10 godina neprekidnog radnog iskustva, od poslodavac poslednji, u vrednosti od 50% osnovne plate; 8.2) za 20 godina neprekidnog radnog staža, kod poslednjeg poslodavca, u vrednosti od 75% osnovne zarade, 8.3) za 30 godina neprekidnog radnog staža, kod poslednjeg poslodavca u vrednosti od osnovne zarade i 8.4) za 40 godina radnog staža u kontinuitetu. radno iskustvo u vrednosti od 150% osnovne zarade“. Stavom 8.5 istog člana određeno je da: „Jubilarnu nagradu isplaćuje poslodavac, kada je zaposleni ispunio uslove nagrade prema odgovarajućim kriterijumima“. Dok je u tački 9. istog člana predviđeno da: „radnici koji odlaze u penziju dobijaju naknadnu isplatu u iznosu od tri plate prema proseku poslednje tri plate radnika“.

Ne stoje žalbeni navodi tuženog da je prvostepeni sud pogrešno primenio materijalno pravo jer je tužilac radio kod tuženog i zahtev za isplatu jubilarne zarade i tri prateće zarade zasnovao na Opštem kolektivnom ugovoru. Kosova, odnosno član 52 stav 1.1 i član 53 stav 1 kojim se

reguliše pitanje isplate jubilarnih zarada i naknada u slučaju penzionisanja u slučaju penzionisanja posle 65. godine života. Tužbene tvrdnje tuženog da je prvostepeni sud odlučio u korist tužioca na osnovu Kolektivnog ugovora o obrazovanju od 18.04.2017.godine, a da Vlada nije izdvojila budžet za njegovo sprovođenje, veće ih je odbilo kao neosnovane zbog činjenice da da pravo tužioca proizilazi iz navedenog ugovora i iz odredbi Zakona o radu i da je poslodavac dužan da tužiocu isplati ovu zaradu u skladu sa važećim zakonskim odredbama.

U članu 35.7 Kolektivnog ugovora stoji da: „Zaposlenim se obezbeđuje naknada za ishranu u toku rada, za dane prisustva na radu. Vrednost naknade troškova ishrane na radu, za jedan radni dan, iznosi 2 evra za zaposlene koji imaju primarni radni odnos u obrazovnim ustanovama. Poslodavac, koji dogovara ishranu zaposlenih, preko restorana ili kuhinje, ili u drugom obliku, nema obavezu naknade za ishranu”. Dok je članom 35.5 istog Ugovora određeno da: „Prosvetnim radnicima koji putuju u naseljena mesta dotične opštine u kojoj rade plaćaju se putni troškovi u iznosu od 70% karata za gradski saobraćaj“. Po oceni kolegijuma, prvostepeni sud je u slučaju usvajanja tužbenog zahteva tužioca primoravajući tuženog da isplati tužiocu na ime isplate jubilarne nagrade, bonusa za pratnju u penziju, za ishranu i put. sa njim pravo na osnovu člana 35. Kolektivnog ugovora o obrazovanju i vaspitanju od 18.04.2017. godine koji su zaključili i potpisali Ministarstvo prosvete, nauke i tehnologije i Jedinostveni sindikat prosvete, nauke i kulture. Ovu ocenu prvostepenog suda u potpunosti podržava i veće drugostepenog suda i ocenjuje da je ovaj ugovor bio na snazi u trenutku kada je nastalo pravo tužioca iz ovog ugovora i da je u skladu sa članom 90. Zakona o radu iz čega proizilazi osnovanost tužbenog zahteva.

U članu 322.3 ZPP, definisano je da: „Stranka koja osporava postojanje nekog prava snosi teret dokazivanja činjenice koja je sprečila njegovo

stvaranje ili ostvarivanje, ili na osnovu koje je ono prestalo da postoji, ali pošto zakon ne predviđa ništa drugo“. Po oceni veća, u konkretnom slučaju tuženi, osim usmenog spora, nije pružio nijedan dokaz koji bi dokazao drugačije stanje od utvrđenog. U članu 319.1 ZPK takođe je odlučeno da svaka od stranaka u postupku ima obavezu da dokaže činjenice na kojima zasniva svoje istraživanje i tvrdnje. Veće Apelacionog suda je ocenilo da tužena stranka tako nešto nije uspjela da učini, pa su ovi zahtevi izneti u istoj tužbi odbijeni kao neosnovani, a potvrđena je presuda prvostepenog suda.

Iz navedenog i u prilog odredbi člana 195.1 tačka d) i 200 ZPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

APELACIONI SUD KOSOVA U PRIŠTINI

Ac.nr.9947/2021, dana 28.04.2023

Predsednik veća , sudija

Dr.sc. Rafet Haxhaj

Prevod : Amira Bajramović